

FUNGUS

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE NEDERLANDSCHE MYCOLOGISCHE VEREENIGING

VERSLAG VAN DE ZESTIENDE PADDESTOELENTENTOONSTELLING, GEHOUDEN OP 16, 17 EN 18 OCTOBER 1937 TE ARNHEM

Nu, twee maanden later, denk ik nog met groot genoegen terug aan de mooie en gezellige dagen van onze tentoonstelling te Arnhem. Prachtig herfstweer werkte in alle opzichten mee om de tentoonstelling te doen slagen. Hoe mooi was de middagzon, die haar gouden stralen wierp over de groote en grillig gevormde Polyporeën, die in grooten getale buiten in de serre waren opgesteld en hoe verrassend waren de lichteffekten van de enkele zonneglimpen, die er in slaagden tot de zaal door te dringen om daar een tooverachtige gloed te verleenen aan de groenbemoste tafels, aan de bruine herfstbladeren, aan de oranje dahlia's en tenslotte aan de fel roode, groene en gele paddestoelen. Zooals altijd kwam men weer in bewondering voor de groote vormen- en kleurenrijkdom van deze najaarsopbloei der natuur.

De voorbereidingsdagen, Donderdag en Vrijdag, waren roezig en druk. Het was een af- en aanloop van bezorgers van pakken en kisten met schilderijen, boeken, platen, gedroogde zwammen enz., maar vooral de toevloed van versch materiaal was enorm groot, zoodat er eigenlijk handen te kort kwamen om alles uit te pakken, te bekijken, te registreeren en op de goede plaats te leggen. Het kon dan ook niet anders of enkele inzendingen moesten voorloopig terzijde geschoven worden. Den velen bekenden en onbekenden, die zich zoo verdienstelijk gemaakt hebben met het verzamelen van paddestoelen een woord van hartelijke dank voor hun medewerking. Zonder deze zou de tentoonstelling niet half zijn geweest, wat zij nu is geworden, want de allerrijkste paddestoelentijd was alweer voorbij en zoo kon alleen met aller hulp bereikt worden, dat wij een tentoonstelling kregen, waar de Mycologische Vereeniging terecht trotsch op kon zijn.

Zaterdagmorgen was het nog een geloop en gevlieg om de laatste hand aan een en ander te leggen. Versiering van herfstvruchten werd nog aangebracht, paddestoelen, die 's avonds niet herkend konden worden, werden nu gedetermineerd en geëtiketteerd. En dan om half elf de opening, waarbij zeer vele officiële personen en leden aanwezig waren. De Heer G. A. van Schaik, Voorzitter van de commissie, droeg de tentoonstelling over aan de Vereeniging, waarop, bij ontstentenis van den voorzitter, den Heer T. A. C. Schoevers, de vice-voorzitter Ir A. C. S. Schweers de tentoonstelling aanvaardde onder dankzegging voor het mooie werk door de commissie, in het bijzonder door Mevr. Ruinen-de Vos en den Heer van Schaik verricht. Daarop werd de tentoonstelling door den Hoogedelachtbaren Heer Bloemers, burgemeester van Arnhem, geopend. Nadat door inmiddels toegeschoten meisjes van de Huishoudschool paddestoelensoep en croquetjes waren rondgediend, volgde de bezichtiging van de tentoonstelling.

Het zou te ver voeren om alles te vermelden, wat er te zien viel. In den loop der jaren zijn reeds vele tentoonstellingsverslagen in de Mededeelingen en in Fungus verschenen, waarin uitvoerig verslag over de inzendingen werd uitgebracht.

Toch wil ik enkele dingen memoreeren. De versche paddestoelen vormden zooals steeds de hoofdschotel en er was zooveel materiaal, dat een groot gedeelte, namelijk de Boleten, de Polyporeeën enz. en de Ascomyceten buiten onder de waranda moesten worden uitgesteld. De zeldzaamheden waren dit jaar op een apart plekje bijeen gebracht; daar prijkte o.a. een prachtexemplaar van *Hydnum erinaceum*, afkomstig van Middachten, *Rhodotus palmatus* en verschillende andere interessante vondsten.

Langs de wanden waren de andere inzendingen opgesteld. In de eerste plaats waren daar teekeningen en etsen van Suze de Lint, schilderijen van Anthony Keizer en Leo Bauer, aquarellen van Schweers en Middelhoek en foto's van Caselli. Dan waren daar weer de keurig verzorgde stands van de Plantenziektenkundige Dienst, van de Heidemaatschappij, boeken uit de bibliotheek, gedroogd materiaal uit het Rijks-Herbarium en de zoo aantrekkelijke collectie aardsterren van van Eyndhoven.

Iets nieuws voor onze tentoonstelling waren de hoekjes, waar men de paddestoelen in hun natuurlijke omgeving kon waarnemen. Een miniatuur-veentje met *Mycena Adonis* en verschillende andere, typische paddestoelen en planten was door Schweers ingericht, terwijl Smits een brandplekje, zooals men ze nog veelvuldig in de Achterhoek kan aantreffen, had opgesteld. Een tiental meest kleine zwammetjes, die uitsluitend op of bij houtskool groeien, waren hiervoor verzameld, één hiervan is een nieuwigheid en nog niet beschreven. Het was jammer, dat de kleine zwammetjes zoo snel verdroogden en daardoor moeilijk terug waren te vinden.

De zeer verzorgde stand van de Proeftuin Naaldwijk betreffende de Champignoncultuur trok sterk de aandacht. Men kon hier de ontwikkeling volgen van spore tot mycelium, van mycelium tot broed en van broed tot champignon, terwijl aan het eind van de stand de doosjes stonden, waarin de champignons verpakt waren. Direct naast deze appetijtelijk er uitzieende champignons was de paddestoelenkeuken gelegen, die onder leiding stond van Mevr. Oort, gesecondeerd door eenige dames van de Huishoudschool en een schare leerlingen. Hier kon men soep, ragout, slaatjes enz., zoowel van in het wild voorkomende paddestoelen als van gekweekte champignons, proeven. De toeloop was vooral Zondagmiddag zoo groot, dat er geen doorkomen meer aan was en het doorgaande verkeer omgelegd moest worden. Naast de keuken was een kleine afdeling, waar eetbaar en giftig naast elkaar was gelegd, om de bezoekers, die interesse hadden voor het eten van paddestoelen, op de kenmerken van de eetbare en de erop gelijkende vergiftige te wijzen.

Een paar opmerkingen moeten mij van het hart. In de eerste plaats was de schikking van de paddestoelen op de tafels niet af. Op sommige plaatsen was het materiaal opeengehoopt, elders waren plekken, waar nauwelijks een paddestoel te zien viel. Verder bleven zooals steeds een aantal soorten ongedetermineerd, maar het kwam mij voor, dat er dit jaar toch wel bijzonder veel waren zonder naamkaartje. Ook het ontbreken van de Hollandsche namen is voor het groote publiek een ongerief. Zou het geen aanbeveling verdienen dit punt eens op een jaarvergadering nader onder oogen te zien om voor de volgende tentoonstelling hierin verbetering te brengen? Ik voor mij zou het systeem willen beperken tot de algemeene en gemakkelijk te herkennen soorten, zoodat het publiek niet overvoerd wordt met de tientallen moeilijk te onderscheiden soorten van de geslachten, zooals *Cortinarius*, *Inocybe*, *Hebeloma*, *Psathyra*, enz. Deze zouden op een paar tafels apart kunnen worden uitgesteld, naast de groote zeldzaamheden. Het in orde maken van de tentoonstelling zou er door vereenvoudigd worden, terwijl de specialisten meer gelegenheid zouden krijgen de minder algemeene dingen te bestudeeren. Nu

was het bezoek gedurende de meeste uren van den dag te groot om tot een rustig bekijken, laat staan determineren te komen.

Tenslotte nog een woord van erkentelijkheid aan allen, die medehielpen om de tentoonstelling tot een succes te maken, want dat het een succes geworden is, daarover is iedereen het wel eens.

OORT.

MET DE MYCOLOGISCHE OP EXCURSIE IN DE OMSTREKEN VAN ENSCHEDE

Hoewel het aantal deelnemers, vermoedelijk in verband met de enige weken later volgende grote tentoonstelling in Arnhem, ditmaal slechts betrekkelijk gering was, is de 2-daagse excursie, door de N.M.V. op 2 en 3 October in de omgeving van Enschedé uitgeschreven, er weer een van de beste soort geworden. Zeker niet in de laatste plaats te danken aan de uiterst gunstige weersomstandigheden: een behoorlijke portie nattigheid in September en stralend-mooi weer tijdens de excursiedagen. Wel was de grootste drukte in het zwammenrijk na de massale uittocht in de 2e helft van Herfstmaand al weer wat aan het luwen, maar de Twentse bossen en velden waren begin October nog zo ruim voorzien, dat op het door Meulemeester bijgehouden lijstje van vondsten ten slotte een dikke 200 soorten, waaronder verschillende interessante dingen, genoteerd bleken te zijn.

Voeg bij deze rijke paddestoelenoogst de bonte schoonheid van het zonovergoten, fel-kleurig najaarskleed der bezochte terreinen, de pittige, opwekkende geur van de met kruidig blad bedekte vochtig-warme grond en de nooit-verflauwende geestdrift van de naar fungi speurende schare en ge krijgt uit deze appetijtelijke ingrediënten een fijne schotel, die bij de deelnemers bijzonder in de smaak is gevallen.

Clitocybe connata, „Smalenbroek”

Foto de V.

Tremellodon gelatinosum, „de Kromhof”

Foto de V.

Voor de eerste ochtendexcursie stond het prachtige, ten Z. van Enschedé gelegen landgoed „Smalenbroek” op het programma, een terrein vol afwisseling met veel laaggelegen loofhout. Ik zal U een opsomming van alles, wat hier aan fungi aangetroffen werd, besparen, wil slechts als aardigste vondsten noemen een dennestronk met een groot aantal prachtige exemplaren van de oranjegele, geschubde *Pholiota flammans* en enkele mooie groepen van de witte, in dichte bundels groeiende *Clitocybe connata* (zie foto) op een grazige plek bij een der parkvijvers.

's Middags werd „de Kromhof” bezocht, een schilderachtig, rijkelijk van gemengd bos voorzien terrein Oostwaarts van Enschedé, waar allerhande aardige dingen gevonden werden, waarvan het noemen waard zijn *Amanita excelsa*, *Mycena Adonis*, *Collybia fusipes*, *Pleurotus acerorus*, *Pluteus chrysophaeus* en *leoninus*, *Cortinarius orellanus* en *Tremellodon gelatinosum*. (zie foto).

De Zondag, met de tocht naar de Twickelse bossen bij Delden, waarbij zich uit de omgeving nog enkele leden en introducés aansloten, vormde het glanspunt van de excursie. Reeds meerdere malen heeft dit buitengewoon mooie en mycologisch zo interessante gebied op de agenda gestaan, maar het loont de moeite van een bezoek steeds weer en men kan er, wat de paddestoelen betreft, bijna altijd op iets bijzonders rekenen. Ook ditmaal was de oogst weer uitstekend en presenteerden zich onder leiding van Schweers, die men daar als gids móet hebben, om een behoorlijk beeld van de mycologische inventaris te krijgen, o.a. *Amanita solitaria*, *Tricholoma virgatum*, *Nyctalis parasitica*, *Pluteus leoninus* en *nanus*, *Inocybe Gaillardii* en *hirsuta*, *Flammula flavida* (zie foto) en *Trametes pini* aan de zwammende troep.

Hoe wondermooi speelde het door de hoge, nog rijk bebladerde kruinen gesluiserde zonlicht op de forse stammen der beuken en welk een sprookjesachtige indruk maakte het stille licht en donker van het stemmig-getinte woud! Zo iets beleeft men, voor zijn schrijftafel gezeten, nog vele maanden

Flammula flavida, Twickel

Foto de V.

later als een kostbare herinnering aan een onvergetelijke dag in de vrije Natuur.

In de buurt van het hotel Zwijnenberg te Enschedé, waar de deelnemers naar ieders tevredenheid waren ondergebracht, hadden we in een schoolgebouw de beschikking gekregen over een der lokalen, om het gevonden materiaal, voorzien van namen, uit te stallen, waardoor men in de gelegenheid was een en ander nog eens op zijn gemak te bekijken. Begrijpelijkerwijs werd daarvan een dankbaar gebruik gemaakt.

Zo vloden de dagen in gezellig samenzijn en werden wij door hun gaven verrijkt en gesterkt.

Naast een woord van hartelijke dank aan de landeigenaren, die ons vrije wandeling op hun goederen toestonden, wil ik ten slotte gaarne in het bijzonder nog dank brengen aan ons medelid, den heer Sambeek te Enschedé, die steeds klaar stond, om het gezelschap met raad en daad bij te staan en aan wien we een onvermoeide helper en een prettige gids hebben gehad.

DE VEYE.

INLEIDING TOT DE SYSTEMATIEK DER BASIDIOMYCETEN

II

De indeeling van de *Hymenomycetes* bij FRIES (1874) is als volgt:

A. Met een op bijzondere wijze gevormd hymenium:

1. Met lamellen: *Agaricini* (Plaatjeszwammen);
2. Met poriën: *Polyporei* (Gaatjeszwammen);
3. Met stekels of verschillend gevormde knobbels: *Hydnei* (Stekelzwammen).

B. Met glad hymenium:

4. Hymenium „horizontaal”, aan de onderzijde: *Thelephorei* (Korstzwammen);

5. Hymenium „verticaal”, aan alle zijden: *Clavariet* (Koraalzwammen);
6. Hymenium aan de bovenzijde, vruchtlichaam gelatineus: *Tremellinet* (Trilzwammen).

In groote trekken komt dit overeen met de thans nog vaak gebruikte indeeling, alleen de Trilzwammen hooren (zooals reeds gezegd) niet tot de *Hymenomyces*.

We zullen nu eerst de indeeling van de plaatjeszwammen bij Fries bespreken. In het *Systema mycologicum* (1821) rekt Fries deze vrijwel allemaal tot één enkel geslacht *Agaricus*, hieronder inbegrepen 2 afzonderlijk genoemde ondergeslachten *Coprinus* en *Gomphus* (ons *Gomphidius*). Alleen enkele vormen worden tot twee afzonderlijke kleine geslachten, *Cantharellus* en *Schizophyllum* gerekend. Het spreekt wel vanzelf, dat het geslacht *Agaricus* bij Fries toen zéér omvangrijk was (meer dan 600 soorten!) en dat men daarmee alléén dan werken kon, als dit geslacht nog weer onderverdeeld werd. Door het bekend worden van steeds meer vormen, zowel Europeesche als exotische, nam het aantal „*Agaricus*”-soorten zoodanig toe, dat dit hoe langer hoe bezwaarlijker werd. Het bleek noodig verschillende van de tot *Agaricus* gerekende vormengroepen tot aparte geslachten te verheffen. Fries zelf ging daartoe slechts schoorvoetend over. In 1874 (*Hymenomyces europaei*) vinden we nog steeds een zeer groot geslacht *Agaricus* (bijna de helft van het geheele boek), waartoe het meerendeel van onze plaatjeszwammen behoort. Afzonderlijk staan echter o.m. de volgende groepen: *Coprinus* (inktzwammen), *Cortinarius* (gordijnzwammen), *Hygrophorus*, *Lactarius* (melkzwammen), *Russula*, *Marasmius* en enkele andere, meest kleinere groepen. Zoo bevat het geslacht *Agaricus* van Fries ook in 1874 nog de meeste Agaricaceëngeslachten, die wij thans onderscheiden. Het waren vooral de Fransche auteurs Quélet en Gillet, die na 1874 deze, door Fries als ondergeslacht of sectie opgevatte groepen tot geslacht verhieven. Daardoor werd het benoemen van al die vormen véél eenvoudiger gemaakt. Immers, als Fries spreekt van *Agaricus procerus*, *A. dryophilus* en *A. campestris*, dan noemt hij hier drie zeer verschillende paddestoelen met éénzelfden geslachtsnaam. Spreekt men echter van *Lepiota procerus*, dan weet men door den naam *Lepiota* direct, dat men met een witsporigen paddestoel te maken heeft, die in het bezit is van een ring om den steel en van plaatjes, die vrij van den steel zijn. Zoo is het ook voor de beide andere, thans *Collybia dryophila* en *Psalliota campestris* genoemde soorten. Hoe nauwer de omgrenzing van een geslacht genomen wordt, des te scherper komen de eigenschappen van dat geslacht in de definitie er van tot uitdrukking.

Aan het eind van de vorige eeuw nam men dus vrij algemeen de aan alle lezers van „Fungus” bekende geslachten als *Amanita*, *Lepiota*, *Tricholoma*, *Collybia*, enz. enz. aan. Het voornaamste kenmerk voor de rangschikking van deze geslachten was de sporenkleur. Reeds bij FRIES (1821, 1874) werd deze gebruikt als indeelingskenmerk. De sporenkleur wordt bepaald aan de zgn. sporenfiguur, die men krijgt door de rijpe sporen, die van de lamellen vallen, op te vangen op een stuk papier (zie Cool-van der Lek, I, blz. 156-157). Deze sporenkleur is niet steeds dezelfde als de kleur van de lamellen. De kleur van de lamellen is nl. dikwijls afhankelijk van den ouderdom van de zwam. Grijze lamellen kunnen b.v. normaal voorkomen bij *Tricholoma*-, *Collybia*-, *Clitocybe*- en *Omphalia*-soorten (sporen wit), bij jonge *Entoloma*- en *Nolanea*-soorten (sporen rose), bij *Psilocybe*-soorten, enz. Een ander voorbeeld: *Mycena galericulata* heeft vaak rose plaatjes, maar steeds witte sporen. In de 18e eeuw werd de kleur van de lamellen door HALLER als indeelingsprincipe gebruikt, maar dit bleek lang niet zoo doelmatig als het door FRIES ingevoerde beginsel van de sporenkleur.

Hieronder laat ik nu een overzicht volgen van het op de sporenkleur gebaseerde systeem. Hoewel zoo'n tabel er niet erg aantrekkelijk uitziet (ik geef het volmondig toe), zou ik toch den lezers van dit artikel den raad willen geven

de tabel grondig te bestudeeren. Dit is noodig, omdat ik in het vervolg van dit artikel, komende tot mijn eigenlijke doel (het weergeven van de moderne opvattingen over de rangschikking der paddestoelen), in zeer vele punten critiek op dit systeem zal moeten uitoefenen. Het hieronder gevolgde systeem zal men, min of meer gewijzigd, bij talrijke auteurs na 1890 terugvinden (b.v. bij OUDEMANS, LINDAU, RICKEN, MASSEE, W. G. SMITH, COOL en VAN DER LEK en vele anderen)¹⁾.

I. Witsporigen (*Leucosporae*)

- A. Vleezige pst.
- a. Met volva en ring *Amanita*
 - b. Alleen met volva. *Amanitopsis*
 - c. Alleen met ring
 - 1. Pl. vrij van den st. *Lepiota*
 - 2. Pl. op den st. aflopend *Armillaria*
 - d. Geen volva en (of) ring .
 - * St. centraal
 - † Substantie vezelig of vleezig-vezelig
 - 1. Pl. aflopend
 - α. Pl. dun, st. vezelig. Vrij groote pst... *Clitocybe*
 - β. Pl. dun, st. kraakbeenachtig. Vrij kleine pst. *Omphalia*
 - γ. Pl. dik, wasachtig *Hygrophorus*
 - δ. Geen eigenlijke pl., maar plooiën *Cantharellus*
 - 2. Pl. niet op den st. aflopend
 - α. Pl. bochtig en met een tandje op den st. aangehecht *Tricholoma*
 - β. Pl. niet zoo aangehecht
 - ° H. kegel- tot klokvormig. Hoedrand in jongen toestand recht *Mycena*
 - °° Hoedrand in jongen toestand ingerold *Collybia*
 - †† Substantie korrelig-vleezig (vleesch „kort”)
 - 1. Met melksap. Pl. meest aflopend *Lactarius*
 - 2. Geen melksap. Pl. niet aflopend *Russula*
 - ** St. zijdelingsch of excentrisch *Pleurotus*
- B. Harde of taaië, leerachtige, kurkige of houtige pst.
- a. Centraal gesteeld, min of meer droogvleezig, taai; opdrogend en na bevochtiging weer oplevend *Marasmius*
 - b. H. leerachtig, pl. aflopend, lamellenrand gezaagd *Lentinus*
 - c. H. leerachtig, pl. aflopend, lamellenrand gaaf *Panus*
 - d. H. leerachtig, behaard. Pl. in twee helften gespleten, st. zijdelingsch *Schizophyllum*
 - e. H. houtig of kurkig, ongesteeld, zijdelings aangehecht. Pl. zeer dik *Lenzites*

II. Rood(roze-)spordigen (*Rhodosporae, Hyporrhodii*)

- A. Met volva. Pl. vrij van den st. *Volvaria*
- B. Geen volva.
 - a. St. centraal
 - 1. Pl. vrij van den st. *Pluteus*
 - 2. Pl. aflopend op den st.
 - α. St. vezelig, hoedrand aanvankelijk ingebogen *Clitopilus*
 - β. St. kraakbeenachtig, H. genaveld. *Eccilia*

¹⁾ Afkortingen in de tabel: Pst. = paddestoel. H = hoed. St. = steel. Pl. — plaatjes.

- 3. PL aan den st. aangehecht
 - a. met bocht en tandje *Entoloma*
 - β. niet aldus
 - * H. klokvormig, hoedrand aanvankelijk recht tegen den st. aangedrukt *Nolanea*
 - ** Hoedrand aanvankelijk ingerold *Leptonia*
- b. St. zijdelingsch. Dunvliezige pst. *Claudopus*

III. Bruinsporigen (*Ochrospora*, *Dermini*, *Phaeospori*)

- A. Pl. niet gemakkelijk van hoedvleesch te scheiden
 - a. St. met ring *Pholiota*
 - b. St. zonder ring
 - * St. centraal
 - ° Pst. vleezig
 - † St. en hoedrand in jongen toestand verbonden door een spinnewebachtig gordijn (*cortina*), waarvan de resten later meestal nog zichtbaar zijn *Cortinarius*
 - †† Cortina niet aanwezig of niet zoo duidelijk
 - α. Pl. op den st. aflopend
 - 1. grootere, vleezige pst. St. met vezelige buitenlaag *Flammula*
 - 2. kleinere, vleezige pst. St. kraakbeenig *Tubaria*
 - β. Pl. met tandje aangehecht *Hebeloma*
 - γ. Pl. niet zoo aangehecht
 - 1. met vezelige, vaak splijtende opperhuid. Pl. meestal vrij licht van kleur *Inocybe*
 - 2. Hoedrand in jongen toestand recht, tegen den st. aangedrukt *Galera*
 - 3. Hoedrand in jongen toestand ingebogen *Naucoria*
 - ⁰⁰ Pst. vliezig, pl. bij rijpheid vervloeiend *Bolbitius*
 - ** St. zijdelingsch of ontbrekend *Crepidotus*
 - B. Pl. gemakkelijk van hoedvleesch te scheiden *Paxillus*

IV. Purpersporigen

(*Ianthinosporae*, *Purpureosporae*, *Amaurosporae*, *Pratellae*)

- A. St. met ring
 - a. Pl. vrij van den st. *Psalliota* (= *Agaricus sensu str.*)
 - b. Pl. aan den st. aangehecht. *Stropharia*
- B. St. zonder ring.
 - a. Pl. met bochtje aangehecht, hoedrand met vezelige cortinarest *Hypholoma*
 - b. Pl. niet op deze wijze aangehecht
 - 1. Hoedrand recht, teerdere soorten *Psathyra*
 - 2. Hoedrand ingerold, ten deele grootere soorten *Psilocybe*

V. Zwartsporigen (*Melanosporae*, *Atrospora*, *Coprinarii*)

- A. Pl. bij rijpheid vervloeiend, st. vaak met ring *Coprinus*
- B. Pl. niet vervloeiend
 - a. Pl. dik, aflopend *Gomphidius*

b. Pl. dun, aangehecht of bijna vrij

1. Pl grijs gevlekt, H. glad *Panaeolus*
2. Pl. niet gevlekt, H. gestreept of gevoord *Psathyrella*

W.J.LÛTJEHARMS

Naschrift van de red. Het is te gewaagd, hieronder weer een „wordt vervolgd” te plaatsen, zonder er zeker van te zijn, dat zulks gebeuren zal. Het is echter zeer te hopen, dat de schrijver, in verband met zijn vertrek naar Zuid-Afrika. in staat zal zijn, deze bijdrage in afleveringen voort te zetten en te beëindigen.

MET DE FRANSCHEN MYCOLOGEN OP STAP

Op terugreis van de excursie der Fransche Mycologische Vereeniging zullen de twee uren wachten in het station te Roosendaal voldoende zijn U iets te vertellen van de zeer mycologische week, in en om de Fransche hoofdstad doorgebracht.

We arriveerden acht dagen geleden 's nachts te half een te Parijs in ons hotel en stonden reeds den volgenden ochtend te zeven uur aan het Gare du Nord, waar zich allengs de leden der Fransche zustervereniging verzamelden om de eerste dagtocht in de omstreken van Orry-la-Ville te ondernemen. Al spoedig troffen we den Hr. en Mevr. Imler, benevens de Heeren Andries en Moreau, allen Vlamingen, met wie we veel aangename uren hebben doorgebracht, en die ons vele diensten hebben bewezen, als het rappe Fransch van debatterende mycologen voor onze Hollandsche ooren niet meer te volgen was.

Het organisch middelpunt, haast zou ik zeggen het mycologisch brandpunt, naar wie alle moeilijkheden toestraalden, en die voor velen een oplossing wist te brengen, was Prof. Maire, „le grand maitre de la mycologie contemporaine”. Maar keer op keer stond ook hij voor raadsele en telkens klonk het uit zijn mond: „c'est quelque chose de très bizarre que je n'ai jamais vu”; en onvermijdelijk verdween dan de oorzaak van deze opmerking zorgvuldig in zijn mandje. Het wonderlijkste van al was wel een Amanita-achtige soort, met een witte, haast donzige hoedhuid. Maire bekeek hoogst aandachtig met de loupe: „mais c'est bizarre, c'est extrêmement bizarre”, mompelde hij. Een groote schare van de meest bekende mycologen stond vol verbazing toe te kijken. Plotseling een hoog piepend en fluitend: hiiii, en duim en wijsvinger van Romagnesi, anderhalf hoofd kleiner dan de groote meester, naderden met een sierlijk gebaar het wonderlijk geval, vatten op een slip van de hoedhuid, en... de grijze hoed van *Am. vaginata* kwam eronder te voorschijn. Algemeene hilariteit. Maire schudde van het lachen. Het was een doodgewone *vaginata* met aaneengesloten volvarest, die het geheele hoedoppervlak voor het oog verborgen had gehouden. Die dag, in de uitgestrekte wouden van Compiègne, vormde wel het hoogtepunt van de vele excursies. De overvloed aan paddestoelen was eenvoudig onbeschrijfelijk. Bij honderden stonden de Phlegmaciën in de prachtigste kleuren te prijken. Fulmineus, fulgens, splendens, violaceo-fulgens en elegantior met hun gele hoden, sulfurinus meer zwavelkleurig, *dibaphus* (var. *nemorosus*) in niet met woorden weer te geven rood-violette tint, prachtig blauwe *caerulescens* en *caesiocyaneus*, en neg vele, vele slijmkoppen versierden, soms in wijde heksenkringen, de bodem. Het was een sprookjesbosch, en 't leek of kabouters de grootste rariteiten hadden saamgebracht om door gretige blikken te worden verslonden. Nu weer *Cort. emollitus* en *crystallinus* om met elkaar te vergelijken, dan weer *croceocaeruleus* en *salor* of drie groene Dermocyben: *raphanoides*, *venetus* en *cotoneus*. Even later worden tegelijk drie zeldzame donkere *Plutei* aangebracht: *umbrosus*, *cinereus* en *murinus*.

En zoo ging het voortdurend door. Sommige plekken waren weer bezaaid met allerlei zeldzame Lepiotaatjes: Eyrei met blauwgroene lamellen, naast echinata met roode lamellen, de witte Hetieri, waarvan spoedig hoed en plaatjes geheel rossig bruin worden, en Bucknallii, met de reuk van Tricholoma sulfureum en een vreemdpaars gekleurde steel. Tusschen dat alles door een mengelmoes van witte soortjes, albosericea, parvannulata, seminuda, bruine als castanea, setulosa, gracilis, fulvella, en verder cristata, clypeolaria, metulispota, mastoidae, procera, rhacodes en veel, veel klein onderrineerbaar Lepiota goed. Telkens komt er nieuws te voorschijn. Niets tracht ik te missen. Onophoudelijk doen nieuwe vondsten de ronde. Veel heb ik te danken aan den Heer Gilbert, den Voorzitter, die me voortdurend allerlei moois toestopte, en die de beminnelijkheid zelve is, zoodra hij heeft ontdekt, dat men niet al te lichtvaardig diagnosen stelt en conclusies van anderen overneemt. Maar waarom nog meer te zeggen van deze rijke dagen ? In een kort verslag is het niet mogelijk alles op te noemen. Moet ik U nog vertellen van de heerlijk amethyst-blauwe steekleur van Phlegmacium Dionysae, van de fierheid van Lepidella Vittadini, van de Cortinarius met witte sporen, die Cortinellus bulbiger genoemd wordt? Of anders van de omgevallen stammen in het Forêt de Fontainebleau, vol bezet met een wereld van schoone en zeldzame soorten? Dryodon coralloides zou er met karrevrachten weg te halen zijn.

Het is niet mijn doel alles te noemen, het is nauwelijks mijn doel weer te geven een extract van al het moois, dat deze dagen aan mycologisch genot geboden hebben; wat ik echter beoog is U, Leden der Nederlandsche Mycologische Vereeniging, aan te sporen te zoeken: *Contact met de Buitenlanders*.

Oneindig veel kunnen wij leeren van de voormannen der mycologie, oneindig veel soorten leeren kennen ook, nog niet of nauwelijks gekend van Nederlandsche bodem. En dat is noodig om een inzicht en breed overzicht te krijgen van de groep of groepen, die ons bezighouden. Bovenal is het noodzakelijk onze eigen wankele meeningen te toetsen aan de overtuiging van de voormannen, van de „keien” op het gebied van onze gezamenlijke liefhebberij. Veel zien, veel omgang met goede mycologen, veel lezen, veel microscopiseeren en 't samenbrengen van veel exsiccaten voor studie, het zijn allen middelen, die ons langzaam voorwaarts kunnen doen gaan in mycologisch weten, en die tevens ons tot het besef brengen, dat we niet tegen de omringende moeilijkheden slechts strijden in nationaal verband, doch schamele medestrijders zijn in de groote bent van zoekers, verspreid over geheel de wereld.

Eindigen wil ik met U aan te moedigen 't volgend jaar deel te nemen aan de excursies der Fr. Myc. Ver., welke in de wijde omtrek van Spa in België zullen worden gehouden, en die vooral belangrijk zullen zijn in verband met de kennis van vele Nederlandsche soorten. Daar geologisch verwante gebieden bezocht zullen worden, doel ik hier speciaal op het zoozeer verwaarloosde Zuid-Limburg. De Heer Baer, een Luiksche mycoloog, verzekerde me, dat Zuid-Limburg een rijk gebied is, rijk aan Phlegmaciën en schoone soorten, mits... op de goede plekken wordt gezocht.

Moge het deelnemen van vele Nederlanders aan de excursies te Spa, hen mede tot de overtuiging brengen, dat het noodig zal zijn, de voetsporen der Nederl. Botanische Ver. te drukken, en ook de periphere gebieden van ons land niet te verwaarloosen, om tot een inzicht te komen van wat ons land in mycologisch opzicht biedt.

Middelburg.

H. S. C. HUIJSMAN.

TRICHOLOMA VIRGATUM (FRIES) GILLET

In October 1936 werd, voor de tentoonstelling in de Bussumsche H.B.S., door een der kinderen een exemplaar meegebracht van een Ridderzwam, die bij determinatie (door de Veye) bleek te zijn *Tricholoma virgatum* (Fries)

Gillet, voor zoover mij bekend, de eerste maal, dat deze zwam in ons land werd aangetroffen.

Op onze tentoonstelling in Arnhem lag wederom een ex. van deze soort bij de afdeling „eetbare paddestoelen en hun vergiftige dubbelgangers”. Inderdaad heeft Trich. virgatum, oppervlakkig beschouwd, wel wat weg van *Trich. portentosum*, maar, afgezien van de volgende verschilpunten, is Trich. virgatum, volgens Konrad en Maublanc, in het geheel niet giftig. In Ricken wordt hij nog giftig genoemd, maar K. en M. vermelden: „non vénéneux (nous l'avons essayé), l'avreté disparaît un peu à la cuisson.” Ons medelid Dr v. d. Lek maakte mij hierop attent.

De hoed van Trich. virgatum is grijs, droog en duidelijk gestreept, de lamellen staan dicht opeen, zijn lichtgrijs met een iets donkerder snede (waarschijnlijk door gekleurde cystiden) en de steel is vrijwel wit, vezelig gestreept. *Smaak brandend scherp!* Bij kneuzing verkleurt de paddestoel duidelijk oranje (evenals men dat bij Trich. portentosum vaak kan waarnemen). Het kan zijn, dat Trich. virgatum door zijn gelijkenis zoowel met portentosum als, in mindere mate, met terreum, meermalen over het hoofd is gezien. Laten wij er eens op gaan letten.

Weet ook een van onze leden, waar het exemplaar op de tentoonstelling in Arnhem vandaan kwam?

Haarlem.

AKKE DE VRIES.

Mag ik het bovenstaande op enkele punten nog even aanvullen ?

Deze vrij typische Tricholoma is reeds eerder hier en daar gevonden, o.a. door mij zelf bij Wapenvelde. Ik meen, dat ook collega Huijsman het ding vroeger al gesignaleerd heeft. Van een donkerder gekleurde snede is bij deze soort dikwijls geen spoor te vinden. Bij vele auteurs (o.a. Rea, Nuesch, Bigeard, Bresadola) staat daarvan ook niets vermeld. Lange zegt: „with or without”. Evenmin is een oranje-verkleuring (zou de mogelijkheid van verwisseling met Trich. saponaceum scheppen!) een veelvoorkomend verschijnsel bij deze soort, m.i. zelfs een hoge uitzondering. Ik vond 't ook nergens aangegeven in de mij ter beschikking staande literatuur. Het gestreepte uiterlijk van de hoed komt door een aantal, radiaal verlopende, in de opperhuid aanwezige, donker gekleurde vezels.

DE V.

EEN PADDESTOEL ALS VEROORZAKER VAN HUISELIJK LEED

Begin October kwam mijn buurman met een ernstig gezicht vertellen, dat hij last van een verstopping had, doch dat het geen normaal verschijnsel was en veroorzaakt werd door een zwam. Laat ik me haasten U er op attent te maken, dat deze ongewone constipatie in de afvoerbuis zat van z'n huis en een overigens vrij onschuldig karakter droeg. Aangezien hij meestal voor dergelijke dingen mijn hulp niet inroept, bleek het toch in zooverre bijzonder te zijn, dat het een paddestoel was, die het veroorzaakte. M'n buurman meende, dat ik als „paddestoelenman” wel interesse zou hebben voor dit „mirakel” als veroorzaker van zooveel huiselijk leed.

Inderdaad bleek hier een zwam een halve meter onder den grond een vruchtlichaam tot ontwikkeling te hebben gebracht in een rioolbuis van circa 25 cm doorsnede, met als gevolg een totale verstopping. Waar het ding zich ontwikkelde was een klein steenen deksel op een ronde opening in deze buis aangebracht. In de nabijheid werd een tot pap verrotte paal uitgegraven vol met mycelium, die dus als substraat had gediend. Waarschijnlijk kon dit vruchtlichaam niet door die harde bovenlaag heendringen en werd er tenslotte door een kleine opening onder het deksel een uitweg gevonden. Het overvloedige en rijpe mycelium wist op deze zeer ongeschikte plek een vruchtlichaam tot ontwikkeling te brengen met als gevolg bovengemelde catastrophie.

Het vruchtlichaam kon door de nauwe opening er niet in z'n geheel uitgehaald worden, derhalve kwam ik in het bezit van een klein stuk ervan, de rest werd stuk gestooten en met het afvoerwater weg gespoeld.

Hoogstwaarschijnlijk betreft het hier een vertegenwoordiger van de Polyporaceën, welke door z'n vreemde groeiplaats onvoldoende was uitgegroeid en daardoor niet te determineeren.

Hengelo (O.).

M. G. J. MEIJER.

RUSSULA CYANOXANTHA ?

Het was op Zaterdag 19 Juni 1937, gedurende een wandeling in 't park Overvoorde onder de gemeente Rijswijk (Z.H.), dat ik enkele zwammen zag groeien, die tot de *Russula*'s behoorden. Bij nader onderzoek werden zij voor *R. cyanoxantha* gehouden. Op vroeger medegemaakte excursie's werd aan zoo'n zwam die naam gegeven.

Een jong, gaaf exemplaar werd ter bestudeering medegenomen. Bij een vergelijking met de omschrijving van *R. cyanoxantha* in het „Paddestoelenboek” (Cool en v. d. Lek) bleek de straaals-gewijs gestreepte rand te ontbreken. Een potlood-aanteekening verwees naar blz. 72 van *Fungus* van 15 Juli 1936. Hier wordt *R. grisea* onder de aandacht gebracht als een *gevaarlijke* dubbelganger van *R. cyanoxantha*.

Ricken vermeldt *R. grisea* als eetbaar, maar de schrijver van de „Korte aantekeningen over Paddestoelen” in *Fungus* vermoedt, dat Ricken op een dwaalspoor is gekomen, dus diens beschrijving kan fout zijn en *R. grisea* anders, tevens gevaarlijk, waaruit afgeleid mag worden: „niet eetbaar”.

De door mij gevonden paddestoel voldeed vrij goed aan de omschrijving door Ricken van *R. grisea* gegeven. De plaatjes waren eenigszins van 'n botergele kleur, de sporen $\pm 7\frac{1}{2} \mu$ en stekelig. De hoed werd later aan de rand een weinig gestreept. De steel was glad.

Ricken geeft voor *R. cyanoxantha* geen gladde steel. “‘t Paddestoelenboek” wel en „Paddestoelen in Woord en Beeld” (de Veye) weer niet.

In verband met 't voorgaande is de zwam volgens mijn meening *R. grisea* geweest en wel zooals Ricken die aangeeft.

Delft.

H. BAKKER.

INTERESSANTE VONDSTEN IN DE ARDENNEN

De voorzomer is meestal niet de tijd, waarin men op mycologisch gebied veel kan verwachten. Toch kan dat dikwijls nog aardig meevallen, zooals mij tijdens mijn verblijf in Herbeumont gedurende de twee laatste weken van Juli, is gebleken. Herbeumont is gelegen aan de Semois, die zich gelijk de Meander door de Belgische Ardennen kronkelt temidden van uitgestrekte bosschen, die slechts zoo hier en daar door wat bouwland om de kleine dorpjes en door weiljes langs de rivier zijn onderbroken. Deze bosschen zijn het terrein bij uitnemendheid voor de buizerd. Op elke wandeling zag men er eenige, voortdurend „kliau-kliau” roepend boven de hellingen zweven of juist over de kammen verdwijnen.

Het gebergte bestaat bijna overal uit leigesteente; de flora is er daarom, behalve langs de rivierdalen, arm en weinig gevarieerd, maar op mycologisch gebied is het me bijzonder meegevallen. Ik kon in het geheel ruim vijftig soorten noteeren, wat voor Juli een respectabel aantal is. Daaronder waren enkele aardige dingen, die voor Nederland niet bekend zijn. In de eerste plaats een *Cantharel*, kleiner en dunner dan *cibarius*, maar toch een echte *Cantharel*, met plooiën en géén echte lamellen. Hoed en steel zijn mooi oranje tot op oranjerood af, de plaatjes zijn lichtgeel-lichtoranje. Van *cibarius* zoowel door kleur als door grootte onmiddellijk te onderscheiden, terwijl ook de valsche *Cantharel*, *Clitocybe aurantiaca*, door de kleur en de vorm van de lamellen duidelijk afwijkt.

Bij het determineeren kwam ik onmiddellijk op *C. Friesii*, door Quélet het

eerst beschreven naar materiaal uit de Voegen. Deze soort schijnt maar een betrekkelijk klein verspreidingsgebied te hebben. Bresadola noemt hem voor Italië en geeft een vrij goede afbeelding in zijn Iconographie no 472. In Frankrijk schijnt hij alleen in de Voegen gevonden te worden, in Duitschland schijnt hij zeldzaam te zijn, want Ricken, de kenner van de Deutsche flora bij uitnemendheid, heeft zelf de soort blijkbaar nooit gevonden. Voor Nederland wordt Friesii door Cool vermeld als te zijn gevonden bij Hengelo. Donk heeft reeds in Med. 16/17 pag. 165 opgemerkt, dat het materiaal, dat van deze vindplaats te Leiden aanwezig is, geen Friesii is, maar een vorm van cibarius. Ik sluit mij hierbij geheel aan, gezien de opmerking van mej. Cool, dat de kleur van de lamellen oranje en van de hoed bruin was, wat in het geheel niet klopt met de beschrijving en met de door mij gevonden exemplaren. In de Zuidelijke Ardennen schijnt deze soort niet bijzonder zeldzaam te zijn, ik kon hem namelijk op vier tamelijk uiteenliggende plaatsen verzamelen. De tweede aardige vondst was Cantharellus cibarius var. amethysteus, ook het eerst door Quélet beschreven. In vorm volkomen gelijkend op de gewone hanekam, is deze variëteit direct te herkennen door de iets schubbig gearsten hoed en de opvallend paarse gloed, die over de hoed ligt. Deze soort vond ik op twee plaatsen. Een goede afbeelding van deze soort schijnt niet te bestaan. De gewone cantharellus was ook zoo hier en daar te vinden, maar lang niet algemeen.

Nu ik het toch over de cantharellen heb, wil ik nog even mededeelen, dat de eenige jaren geleden voor het eerst bij de Buunderkamp gevonden Cantharellus ovidus — de geurende cantharel — evenals de valsche en de grijze cantharel — volgens de nieuwere opvattingen tot de Clitocybe's gerekend moet worden. Een goede afbeelding geeft Bresadola (Iconographia no 473), een nog betere Konrad et Maublanc (Icones Sel. Tab. 287).

Eén van de algemeenste plaatzwammen is wel Lactarius piperatus, verwant aan de bij ons zoo algemeene L. vellereus (Schaapje), maar gemakkelijk door zijn fijnere bouw en langere steel te onderscheiden. Eenige malen vond ik ook Lactarius volemus, een forsche oranje-gele melkzwam, met zoo overvloedig melksap, dat het er bij wijze van spreken al uit vloeit, wanneer men er naar kijkt. Door de zeer korte en dichte beharing van hoed en steel, waardoor deze er fluweelig uitzien, een onaangename reuk en de bruine verkleuring van de lamellen bij kneuzing is de soort gemakkelijk te herkennen.

Van de minder algemeene soorten mag nog Amanita virosa vermeld worden. Het aantal Boletensoorten was vrij groot. Als bijzonderheid kan ik noemen B. porphyrosporus, die door zijn sombere donkerbruine hoed en steel opvalt. Michael geeft er een goede afbeelding van.

Een andere boleet heb ik niet thuis kunnen brengen. De geheele paddestoel was lichtgeel-okergeel, de hoed iets viltig, de poriën zeer fijn en citroengeel. Opvallend was, dat de steel en de poriën bij druk bruin verkleurden. Het vaste witte vleesch blijft bij doorbreken onveranderd of kleurt lichtblauw. De soort lijkt veel op B. pseudosulphureus, maar verschilt ervan in één belangrijk punt. Boletus pseudosulphureus moet namelijk snel en sterk blauw verkleuren, wat deze boleet niet deed.

De indigo-boleet, die in ons land meest op droge plekken op zandgrond groeit (soms in de zandverstuivingen), vond ik langs een steile rotswand, waar het water aan alle kanten langs sijpelde en die begroeid was met levermossen en Goudveil, waaruit alweer blijkt, hoe men er voor op moet passen bij het determineeren een te groote waarde aan de standplaats toe te kennen.

Het moet belangrijk zijn daar ook in het volle seizoen eens rond te kijken. Wellicht zou er nog menige aardige soort voor den dag komen. Voor een excursie van de Mycologische Vereeniging is de afstand wat groot, maar ook in het Noorden van de Ardennen zijn nog wel uitgestrekte bosschen te vinden. Wie weet of daar niet eens wat van zou kunnen komen.

Wageningen.

OORT.

EEN ACTIEVE PROPAGANDACOMMISSIE

Onze officiële reclamedeskundigen op mycologisch gebied, de dames S. de Lint en A. de Vries en de heer W. Smits, die sinds enige jaren de zware, en dikwijls ondankbare taak op zich genomen hebben, door middel van excursies in verschillende daarvoor geschikt gelegen streken van ons land, paddestoelenliefhebbers van elke leeftijd en stand om zich heen te verzamelen, hun aan de hand van het gevonden materiaal grotere belangstelling voor en meerdere kennis van de zwammen bij te brengen en daarbij tegelijkertijd door het uiteen zetten van doel, streven en werkzaamheden onzer vereniging daarvoor propaganda te maken en zo mogelijk nieuwe leden te werven, hebben ook dit najaar weer van een grote activiteit blijk gegeven.

Niet minder dan drie excursies heeft deze ijverige commissie in het afgelopen seizoen uitgeschreven, respectievelijk in de omgeving van Baarn, in de buurt van Ede en in de duinstreek ten Westen van Alkmaar, welke blijkens de door mij ontvangen en ook in de dagbladen gepubliceerde verslagen alle uitstekend zijn geslaagd, een groot aantal enthousiaste deelnemers alsmede mooie en interessante vondsten hebben opgeleverd en gezien ook de aanwinst van enkele, zij het ook in verhouding tot de opkomst en in verband met het vele werk, de moeite en tijd, die de leiders zich bij de voorbereiding en de uitvoering der excursies moeten getroosten, te weinig, nieuwe leden zeker wel aan het beoogde doel hebben beantwoord.

Voor de genoemde personen is de waardering, die er bij de betrokkenen voor hun werk bestaat, natuurlijk heel plezierig en zij stellen de grote deelname aan hun tochten zeer op prijs, „maar” zo schrijft mij een van het trio, „het is zo jammer, dat we op deze excursies zo weinig leden zien! Schrikt het woord propaganda hen af? Het zou zo prettig zijn, als hiervoor ook van de zijde der leden eens wat meer belangstelling bestond en wat zouden ze ons bovendien kunnen helpen met het geven van inlichtingen over de gevonden soorten en de werkzaamheden onzer Vereniging!”

Ziehier een ervaring, die de commissie begrijpelijkerwijs enigszins teleurgesteld heeft. Wat de oorzaak is van de geringe belangstelling van de zijde onzer leden voor deze toch ook voor hen interessante en leerzame excursies, waarvan ze steeds een convocatie krijgen, zullen we niet proberen uit te vissen, maar wel willen we deze „klacht” nadrukkelijk onder de aandacht van onze leden brengen, in de hoop, dat allen, die ook maar enigszins in de gelegenheid zijn, een of meer van deze excursies mee te maken, daarvan niet alleen in hun eigen belang, maar ook in het belang van de arbeid van het genoemde drietal, en dus in dat van onze vereniging in het vervolg gebruik zullen maken. De commissie, wier werk ten behoeve van de N.M.V. door het Bestuur wel ten zeerste op prijs gesteld mag worden, zal U daarvoor heel dankbaar zijn.

DE V.

TELEGRAFISCH VERSLAG VAN DE PROPAGANDA-EXCURSIES

1. „Groeneveld” bij Baarn, 10 Oct. '37.

Met een gezelschap van ruim 80 personen op weg. Langs de Amsterdamse straatweg reeds een prachtige vondst: het odeurzwammetje (*Lepiota odorata*). Vele interessante „hout” zwammen bij de ingang van het terrein. O.a. de minder algemene rood-bloedende *Mycena haematopoda*. Op het buiten zelf een rijke oogst, te veel om op te noemen. Tussentijds in het hotel een résumé van de vondsten door Mej. de Vries. Allen voldaan naar huis.

2. *Buunderkamp bij Ede*, 24 Oct. '37.

Maar liefst 110 deelnemers, haast te veel van het goede! De Arnhemse tentoonstelling heeft als stimulans gewerkt. Zeer bevredigend aantal soorten.

Een openbare les in de mycologie tijdens een der excursies door Mej. de Vries en den heer Smits
Foto M. Huizinga

Boleten leveren door grote verscheidenheid mooi vergelijkingsmateriaal. Uitstalling van het verzamelde in 't hotel, waarbij toelichting door de leiders. Zeer geslaagde tocht, dankbaar publiek.

3. *Bergen en Schoorl*, 31 Oct. '37.

Met 100-tal enthousiaste leerlingen door de duinstreek. Ondanks gevorderd seizoen nog rijke buit, o.a. *Tricholoma excissum*, *Pleurotus applicatus*, *Psilocybe sarcocephala*, *Gomphidius roseus*, *Boletus castaneus*, *Poronia punctata*. Als bijzonderheid nog *Chlorosplenium aeruginosum* met, zij het ook armetierig vruchtlichaam! Picnic met mycologische toespis, in de vorm van bespreking en vertoning der vondsten.

Deelnemers zeer voldaan, dankbaar huiswaarts.

P.S. Succes voor en hulde aan de leiders!

DE V.

INTERMEZZO

Behalve de talloze brieven van personen, die aan de excursies wensten deel te nemen, ontving de commissie ditmaal ook een schrijven van een natuurliefhebber, die, sinds jaren door ziekte aan huis gebonden en nu door de persberichten op de paddestoelenwereld attent gemaakt, om opgave van een werkje met platen over zwammen vroeg. Op de laatste excursie werd de inhoud van deze brief aan de aanwezigen medegedeeld en met algemene stemmen besloten den patiënt een mandje, opgemaakt met paddestoelen, te zenden, vergezeld van een boekwerkje, waarvan de bescheidenheid mij verbiedt de auteur te noemen. Een hartelijke geste van de deelnemers!

DE V.

DR W. J. LÜTJEHARMS TOT HOGLERAAR BENOEMD

We hadden je juist nog zo heel gewoon en huiselijk op de Arnhemse tentoonstelling meegemaakt, niks bijzonders aan je gezien of van je gehoord, en daar staat me waarachtig een paar dagen later in de krant, dat je tot hoogleraar

aan het Universiteitscollege van den Oranje-Vrijstaat te Bloemfontein in Zuid-Afrika benoemd bent. Nog maar net zeer geleerd en nu al hoog geleerd, welk een promotie! Weinigen zijn vóór jou de ladder der geleerdheid met een dergelijke snelheid opgeklimmen, weinigen zullen het je nadoen. Met deze prachtige bevordering als bijzondere waardering en erkenning van je verdiensten op wetenschappelijk gebied wens ik je namens alle leden van harte geluk, Lütjeharms. Moge het nieuwe werk in den vreemde je veel voldoening en succes geven en de professorale kledij je letterlijk en figuurlijk sieren!

Maar vergeet vooral de N.M.V. en Fungus niet!

DE V.

NIEUWE LEDEN

Dr J. G. Bantjes, Staringstraat 11, Nijmegen.
Mevr. M. A. Basenaus-Bernards, Apeldoornsche weg 244, Arnhem.
Lucas Bauer, Trompstraat 128, 's Gravenhage.
Mr G. W. Beeger, Alb. Perkstraat 63, Hilversum.
W. Boelens, Paul Krügerstraat 48, Hengelo (O.).
Mevr. N. Brouwer-Doornveld, Boerhaavelaan 19, Leiden.
G. Caselli, Lindenlaan 30, Valkenburg (L.).
Mr J. W. Dekker, Bazarstraat 20, 's Gravenhage.
M. J. van Erp Taalman Kip, Graaf Florisstraat 62a, Rotterdam-C.
Dr H. de Graaf, Kerkepad 7b, Rotterdam.
Mevr. J. v. d. Hoven-Thomson, Minervalaan 42, Amsterdam-Z.
W. J. E. van Kleef, Waldeck Pymontlaan 9, Doorwerth (Gld.).
T. van Kregten, Rijksstraatweg 107, Wageningen.
Dr J. Lanjouw, Botanisch Laboratorium, Lange Nieuwstr. 106, Utrecht.
P. C. Müller, Raamsingel 12, Haarlem.
Jhr Mr G. A. A. Nahuys, Koepoortdijk A 13, Doesburg.
Ned. Nat. Hist. Ver. Afd. Breda, secr. A. L. C. A. van Nijnanten, Koninginnestraat 80, Breda.
Mej. J. J. Pierson, Ressen bij Nijmegen.
D. A. M. G. Plancken, Oisterwijk.
Mevr. S. Riemer-Thomasz., v. Pallandtstraat 33, Arnhem.
Mevr. H. N. Ruinen-de Vos, Nie. Beetsstraat 1, Arnhem.
Mevr. G. Snijder-van den Berg, Oude Wand 18, Zutphen.
Mej. A. Stolk, Fred. Hendrikstraat 146bis, Utrecht.
Mevr. S. C. ten Veldhuys-Kingma, Lemelerveld (O.).
Prof. Dr Ir F. A. Vening Meinesz, Potgieterlaan, Amersfoort.
J. L. van der Wal, Staringstraat 11, Nijmegen.
H. van Waning Bolt, Veenhuizen (Dr.).
Mej. F. M. Wichers Wierdsma, Domburg.
Dr L. S. Wildervanck, Hooge der Aa 10, Groningen.

HUISGENOOT LEDEN

Mevr. S. A. Beeger-Franck, Alb. Perkstraat 63, Hilversum.
Mej. A. G. Beeger, Alb. Perkstraat 63, Hilversum.
Mevr. H. G. Uffellie-Vrolijk, J. v. d. Heydenstraat 4, Amersfoort.

ADRESVERANDERINGEN

Dr A. Fasbender, Bussumerweg 119, Huizen (N.H.).
Mevr. E. Struve-Reuvers, Laan van N.O. Einde 139, Voorburg (Z.H.).

ONBEKENDE ADRESSEN

J. G. van Gelder, vroeger Hunzestraat, Amsterdam.
Mevr. E. Maas-van der Meulen, vroeger Julianalaan, Hengelo.
G. v. d. Polder, Overveen ?
F. J. Waage, vroeger Clivialaan, Heemstede.

ANDERE VERANDERINGEN IN DE LEDENLIJST

Mej. Zijm, wordt van correspondentente gewoon lid.
Mevr. Beukema-Goudsmit wordt van gewoon lid huisgenoot-lid.
Dr T. R. Beukema wordt van huisgenoot-lid gewoon lid.
Mevr. Oving-Begeman, Scheveningen is te schrappen (overleden).

AAN DE NIEUWE LEDEN

Van harte zijt gij welkom in onze Vereeniging! Wij hopen, dat gij er dat in zult vinden, wat gij er van verwacht. En mocht er iets zijn, dat gij anders zoudt wenschen, zegt dan niet dadelijk: aan die vereeniging heb ik toch niets, ik zal het volgend jaar maar weer bedanken. Neen, komt met Uw bezwaren bij het bestuur, in de meeste gevallen zal het mogelijk zijn aan Uw wenschen tegemoet te komen; en wat minstens even belangrijk is, neemt deel aan het vereenigingsleven, bezoekt de vergaderingen en de excursies. U zult er geen spijt van hebben!

Hieronder volgen nog eenige mededeelingen om U wat wegwijs te maken. Inlichtingen over paddestoelen en alles wat met paddestoelen in verband staat geven de consuls van Uw provincie of woonplaats of het bestuur.

Het bestuur is als volgt samengesteld:

T. A. C. SCHOEVERS, *Voorzitter*, Nassauweg 28, Wageningen.
Ir A. C. S. SCHWEERS, *Onder-Voorzitter*, van Oldenbarneveltstr. 40, Nijmegen.
Dr A. J. P. OORT, *Secretaris*, Ericalaan 5, Wageningen.
J. R. MÜLLER, *Penningmeester*, Pelikaanstraat 3, Badhoevedorp-Haarlemmermeer.
Telefoon 352 Sloten (N.H.); Postrekening 90902 op naam van: Penningmeester N.M.V.
Dr H. A. A. VAN DER LEK, *Bibliothecaris*, Zoomweg 10, Wageningen.

Consuls van de Vereeniging zijn:

Friesland, Groningen, Drente: G. D. SWANENBURG DE VEYE, Aekade 19, Veendam.

Noord-Holland A. VAN LUYK, Marisstraat 18, Baarn.
Dr E. KITS VAN WAVEREN, Binnengasthuis, Grimburgwal, Amsterdam-C.
G. L. VAN EYNDHOVEN, Eindhovenstraat 36, Haarlem.
J. R. MÜLLER, Hortus-Botanicus, Plant. Middenlaan 7, Amsterdam-C.

Zuid-Holland Mevr. M. R. S. BOETJE-VAN RUYVEN, Mesdagstraat 27, Den Haag.

Mej. S. DE LINT, Copernicuslaan 139, Den Haag.

Utrecht Dr A. F. M. REYNDERS, Bankastraat 9, Amersfoort.

Gelderland Dr A. J. P. OORT, Ericalaan 5, Wageningen.

Dr N. G. KAM, Jaagpad 2F, Doetinchem.

Dr H. A. A. VAN DER LEK, Zoomweg 10, Wageningen.

Ir A. C. S. SCHWEERS, van Oldenbarneveltstraat 40, Nijmegen.

Overijssel J. B. BERNINK, Denekamp.

P. J. A. J. MEULEMEESTER, Diezerstraat 10, Zwolle.

Limburg C PH. VERSCHUEREN, Kapellerlaan 25, Roermond.
Noord-Brabant FRATER WILHADUS, Gasthuisstraat 68, Tilburg.
Zeeland H. S. C. HUYSMAN, Loskade P264, Middelburg.

Het Vereenigingsjaar loopt van 1 Juli tot 30 Juni.

De Bibliotheek is gevestigd in de Bibliotheek van de Landbouwhoogeschool te Wageningen. Zij is vrij toegankelijk voor de leden, terwijl het meerendeel der boeken ook uitgeleend wordt. De catalogus wordt op verzoek gaarne toegezonden, aanvragen te richten aan den Bibliothecaris van de Landbouwhoogeschool te Wageningen.

Zij, die Fungus, jaargang 9, no 1 en Mededeeling 24 nog niet ontvangen hebben, worden verzocht dit aan den Secretaris mede te deelen. N.B. Huisgenootleden ontvangen geen periodieken.

Zijn Uw naam en adres juist vermeld in dit Fungusnummer? Gaarne anders mededeeling hiervan aan den Secretaris.

Oude nummers van de Mededeelingen en enkele overdrukken zijn nog te verkrijgen. Aanvragen en prijsopgaven bij den Secretaris.

A. J. P. OORT.

VAN HET REDACTIEBUREAU

Gezien het juist afgelopen, copy-rijke paddestoelenseizoen, had ik niet verwacht, dat de bijdragen voor dit nummer zo traag en druppelsgewijs mijn brievenbus zouden binnenvloeien. Op het nippertje heb ik een en ander voor elkaar kunnen krijgen en zal deze aflevering met drukkersteun nog net om en bij de Kerstdagen het licht kunnen zien. Wil het anders, d.w.z. beter worden, dan moet de medewerking, mij op de vergadering in Utrecht toegezegd, in daden worden omgezet. Bij het tot stand komen van het volgend nummer, waarvoor de inschrijving 15 Febr. a.s. sluit, verwacht ik hulp van vele kanten!

DE VEYE.

INHOUD

Verslag van de tentoonstelling in Arnhem door Oort	15
Met de Mycologische op excursie in de omstreken van Enschede door de Veye	17
Inleiding tot de systematiek der Basidiomyceten (vervolg) door W. J. Lütjeharms	19
Met de Fransche Mycologen op stap door H. S. C. Huijsman	23
Tricholoma virgatum Fr. door Akke de Vries	24
Een paddestoel als veroorzaker van huiselijk leed door M. G. J. Meijer	25
Russula cyanoxantha door H. Bakker	26
Interessante vondsten in de Ardennen door A. J. P. Oort	26
Een actieve propagandacommissie door de Veye	28
Verslag van de propaganda-excursies door de Veye	28
Intermezzo door de Veye	29
Dr Lütjeharms tot hoogleraar benoemd door de Veye	29
Nieuwe leden, adresveranderingen, enz.	30
Inlichtingen voor de nieuwe leden door Oort	31
Van het redactie bureau	32